

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 106 / II Legislatura / Sisè període

Divendres, 10 d'octubre de 1986

Comissió de Seguiment del Procés d'Integració de l'Estat Espanyol en les Comunitats Europees

Presidència
de l'Il·lustre Sr. Ferran Camps i Vallejo

Proposició no de Llei
sobre el Procés d'Integració de l'Estat Espanyol
en les Comunitats Europees

SUMARI

S'obre la sessió a les dotze del migdia i tres minuts.

Proposició no de Llei sobre el Procés d'Integració de l'Estat Espanyol en les Comunitats Europees (Punt únic de l'ordre del dia.)

Presentació : *I. Sr. Ribó (PSUC) (p. 1430).*

Intervenien per a una qüestió d'ordre l'I. Sr. Molas (S) (p. 1431), l'I. Sr. Ribó (PSUC) (p. 1432) i l'I. Sr. Ramírez (CiU) (p. 1432).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 1, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Casanovas (ER) (p. 1432).*

Esmenes del G. p. Popular (núms. 4, de modificació, 7, de supressió, i 11, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Garriga (P) (p. 1432).*

Esmenes del G. Socialista (núms. 2 i 5, de supressió, 6, de modificació, i 9, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Clotas (S) (p. 1432).*

Esmenes del G. p. de Convergència i Unió (núms. 3, de modificació, 8, de supressió, i 10, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Ramírez (CiU) (p. 1434).*

Posició del Grup presentant : *I. Sr. Ribó (PSUC) (p. 1434).*

Votació de la primera part de la Proposició : *aprovada per unanimitat (p. 1435).*

Votació de la lletra c) de l'apartat 3 : *rebutjada per 6 vots a favor, 15 en contra i cap abstenció (p. 1435).*

Votació de la segona part de la Proposició : *aprovada per unanimitat (p. 1435).*

La sessió s'aixeca a dos quarts d'una del migdia i dotze minuts.

S'obre la sessió a les dotze del migdia i tres minuts. Presideix la sessió l'I. Sr. Camps i Vallejo, acompanyat del Vice-president, I. Sr. Santiburcio, i del Secretari, I. Sr. Moliner. Assisteix la Mesa el Lletrat Sr. Pau.

Hi són presents els diputats membres de la Comissió I. Sr. Escudé, I. Sr. Mur, I. Sr. Camps i Rovira, I. Sr. Joaniquet, I. Sr. Ramírez, I. Sr. Codina i Castillo, I. Sr. Casals i Lezcano, II. Sr. Pi-Sunyer, I. Sr. Ticó, I. Sr. Selga (en substitució de l'I. Sr. Descals), I. Sr. Calzada (en substitució de l'I. Sr. Gavín) i I. Sr. Aligué (en substitució de l'I. Sr. Camp i Batalla), pel G. p. de Convergència i Unió; I. Sr. Clotas, I. Sr. Molas i I. Sr. Tomàs, pel G. Socialista; I. Sr. Garriga, pel G. p. Popular; I. Sr. Ribó (en substitució de l'H. Sr. Gutiérrez i Díaz), pel G. p. del PSUC, i I. Sr. Casanovas, pel G. p. d'Esquerra Republicana.

Ordre del dia

Punt únic : Proposició no de Llei sobre el Procés d'Integració de l'Estat Espanyol en les Comunitats Europees.

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió.

Senyors diputats, els membres de la Mesa d'aquesta Comissió voldríem adreçar una salutació a tots vostès, i amb una certa debilitat per aquelles coses de quan es comença, i perquè a totes les comissions es fa, allò mateix que la signatura important, doncs, destacar la importància d'aquesta Comissió. Em fa l'efecte que és cert que aquest Parlament ha tingut un gran interès pels temes europeus, europeistes i de la integració de l'Estat espanyol a la Comunitat Europea. Això és una cosa que no és nova; hi ha moltes proves fefaents d'això mateix; aquesta Comissió, podríem dir que, d'una manera o altra és hereva d'aquella que va seguir les negociacions i que va mantenir importants contactes fins i tot amb la Comunitat a Brussel·les. Aquest Parlament, hi insisteixo, té un alt grau d'europeisme. Recordem que a l'anterior legislatura vam rebre ja aquí una delegació de diputats del Parlament Europeu i que, en el transcurs d'aquest any, hem tingut dues visites importants, com la del senyor Altiero Spinelli poc abans de morir i, més darrerament, el mateix President del Parlament europeu, el senyor Pflimlin, i totes aquestes coses em fa l'efecte que són símptomes d'aquesta característica d'europea i d'interès per aquest tema, fins i tot, jo diria que el tema que ens ha convocat avui i que aquesta Presidència ha tingut interès a reunir al més aviat possible, després del retard amb què es va constituir aquesta Comissió, per tractar aquesta Proposició no de Llei que entra de ple en el tema.

També caldria que diguéssim que hi hauria hagut un altre possible tema per a aquesta Comissió, com era la informació sobre els decrets-llei legislatius, però la Junta de Portaveus i la Mesa van decidir que passessin per altres diferents comissions.

Amb tot, aquesta Presidència insisteix a saludar tothom i desitjar que hi hagi un bon treball, i ja es permet demanar una excusa, que voldria no haver de repetir altres vegades, i és pel retard amb què comencem, però era necessari, atesa l'absència del Grup proponent, que s'ha retardat uns minuts. Jo em penso

que hauríem de fer un esforç tots plegats perquè el funcionament fos al més fluid i al més puntual possible.

Dit això, passo la paraula al portaveu del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, el senyor Ribó, perquè faci l'exposició sobre la Proposició no de Llei sobre el Procés d'Integració de l'Estat espanyol en les Comunitats Europees. El senyor Ribó té la paraula.

El Sr. RIBÓ : Gràcies, senyor President. Senyor President, què més té cinc minuts de retard quan portem mesos de retard sobre la constitució d'aquesta Comissió i l'inici dels treballs d'aquest Parlament sobre la temàtica europea? Però, benvolgudes siguin les indicacions del senyor President sobre la puntualitat —europea, jo diria— que ens hauríem d'aplicar tots plegats i en proporció, no dels grups parlamentaris, sinó de les hores esmerçades en aquesta iniciativa.

El tema Europa té una dimensió aquest any, aquest curs polític, electoral, que ens afectarà segurament a tots els partits polítics; una dimensió institucional i una dimensió econòmica que nosaltres voldríem veure reflectides en la Generalitat de Catalunya per damunt dels partits i, com ja anunciarem en el debat de política general, el Parlament creiem nosaltres que no hauria d'abdicar del tema Europa en altres iniciatives del Consell Executiu per més escaients que siguin. Nosaltres considerem que, d'una banda, el Consell Executiu no ha valorat suficientment l'impuls unitari en la temàtica europea —si més no, fins ara no hi ha hagut iniciatives en aquest sentit— i, d'altra banda, el Parlament no ha sabut fins avui —ens alegrem que avui comencem— treballar amb energia tot un conjunt de temàtiques que afecten Catalunya i que afecten l'obra legislativa i altres dimensions que, d'acord amb l'Estatut, ens pertoca a nosaltres impulsar.

Nosaltres creiem que avui dia es pot fer una vertadera volada de coloms sobre el nacionalisme i el Mercat Comú i sobre fugides endavant en la construcció d'Europa, i projectes que amb una reivindicació política legítima no tinguin en compte l'actual situació dels tractats de la Comunitat Econòmica Europea, no tinguin en compte les constitucions dels Estats que en formen part i no tinguin en compte les experiències que avui es donen a diversos dels Estats membres.

El problema és el de la presència d'un poder que avui és subestatal, que està distribuït entre unitats subestats en la Comunitat Econòmica Europea, sabedors que aquesta és una comunitat d'Estats.

Si l'ordenament d'un Estat, com és el cas de l'Estat espanyol, preveu la distribució de poders entre unitats subestats, aquesta mateixa distribució hauria de ser respectada a l'hora de negociar amb la Comunitat Econòmica Europea.

Una solució que, per al nostre entendre, és un subterfugi, és la que ha iniciat el Govern basc, d'obrir una oficina d'una empresa comercial a Brussel·les, a través de la qual es canalitzen els interessos i les reivindicacions basques. Sabem que altres governs autonòmics van per camins paral·lels a aquesta iniciativa i, fins i tot, sabem que hi ha algun destacat funcionari de la Generalitat a Brussel·les, com una forma de tenir un avenç directe, a primera línia, en determinades qüestions.

Tot això, per a nosaltres —que pot ser qualificat de diverses formes—, no pot postergar una solució institucional de la presència de les comunitats autònomes i, en primer lloc, d'aquelles que tenen majors competències, com és Catalunya, en les negociacions a Brussel·les.

El text que nosaltres avui proposem pot ser un vertader precedent per a altres comunitats autònomes; pot ser una pauta a nivell d'Estat. Ho repetim : tenint en compte que no totes les comunitats autònomes tenen el mateix sostre competencial.

Sabedors que abans de les eleccions de juny del 86 hi havia unes negociacions endegades entre el Govern central i el Govern de Catalunya, que pel que nosaltres sabem no eren satisfactòries per les propostes que venien per part del Govern central, que es quedaven purament i simplement a nivell informatiu i de coordinació, creiem que és una prova per a l'Estat de les Autonomies —aquest Estat que està essent sotmès a debat cada vegada amb major força els darrers mesos— el fet que es trobi una solució adequada a aquesta qüestió.

Nosaltres en la Proposició no de Llei, en primer lloc, plantejem la necessitat que el Consell Executiu de la Generalitat informi aquest Parlament de manera sistemàtica i exhaustiva de totes les qüestions i iniciatives preses per aquest per afrontar aquest procés de la integració al Mercat Comú i, de la mateixa forma, creiem que aquesta Comissió s'hauria d'encarregar de seguir la legislació comunitària que afecta les competències de Catalunya.

En segon lloc —i el segon punt de la Proposició no de Llei va en aquesta direcció—, malgrat que pugui semblar sobrer, però com que vivim en un Estat de les Autonomies que de vegades té dubtes, no ens és sobrer manifestar la voluntat que només nosaltres podem desenvolupar per pròpia competència un conjunt de normativa comunitària que afecta l'autonomia, i impulsar el Consell Executiu a aplicar-la.

Però a ningú se li ha d'escapar que els punts més importants d'aquesta Proposició són el 3 i el 4. En el punt tercer nosaltres ja definim un conjunt d'elements que hauria de contenir qualsevol conveni o concert —es digui com es digui— de relació entre el poder central i la Generalitat de Catalunya. Són punts que impliquen obligacions en dues direccions : obligacions bilaterals, però obligacions que enriquissin, vivifiquessin aquesta temàtica per fer de debò l'Estat de les Autonomies i la seva presència com a tal a la Comunitat Econòmica Europea.

Primer, un punt d'informació —l'apartat a)— sobre totes les matèries que afectin l'autonomia. A l'apartat b), en un grau superior, la necessitat que s'obligués el Govern central a consultar preceptivament, abans de qualsevol decisió, la Generalitat, quan aquella decisió pogués afectar les seves competències.

En tercer lloc —i reconeixem que el redactat no és el més exacte possible—, hi ha una voluntat política que en les propostes que l'Estat plantegés a les Comunitats Econòmiques Europees hi hagués síntesi entre el que l'Administració central hagués plantejat i les comunitats autònomes —en aquest cas, la Generalitat, quan fossin competències exclusives— haguessin formulat.

I, com a darrer apartat d'aquest punt del conveni, la voluntat i la necessitat d'una cooperació institucionalitzada entre el Govern central i la Generalitat que, a més, com que aquesta fórmula —ho repeteixo— podrà ser estesa a altres comunitats autònomes, aquesta cooperació institucionalitzada, en funció

dels diversos sostres competencials.

I, a l'últim, darrer apartat, tan important com el tercer : que el Consell Executiu aconsegueixi que es reconegui que Catalunya tingui presència institucional en les delegacions de l'Estat; òbviament, com a delegats espanyols, òbviament, tenint en compte que la Comunitat Econòmica Europea avui és d'Estats, no és una comunitat de subestats, però amb un *status* de delegats espanyols, expressant la voluntat de la Generalitat de Catalunya. Algú ens podria dir que nosaltres estem somniant truites o demanant allò que és impossible; doncs, bé, les delegacions alemanyes tenen presència dels membres dels *länder*, tal com va negociar el President Rau amb el Canceller Schmidt al seu dia, i jo també assenyalaria també un exemple encara més flagrant i evident per a nosaltres, que és que sovint les delegacions de l'Estat belga en matèries pròpies d'unitats subestats com és la cultura, estan formades per delegats dels consells culturals flamencs i valons i no hi ha ni un sol delegat de l'Administració estatal, i això seria una pauta importantíssima a retenir que, per tant, hi ha figures del dret comparat ja funcionant que demostren que el que es planteja en aquesta Proposició no de Llei no solament és bo sinó que és absolutament possible i factible.

Es podria dir, en últim terme —i es dirà, m'imagino, no en aquest Parlament, sinó fora d'aquest Parlament, producte de la típica incomprensió de l'Estat de les Autonomies—, que això és posar un repte a la competència exclusiva en temes internacionals de l'Estat. Com han dit molts tractadistes, això és una visió arcaica, absolutament *trasmochada*, com es diu en castellà, de l'Estat. Avui dia, els Estats de la Comunitat Econòmica Europea no poden, com a organitzacions centrals, oblidar una organització que distribueix el poder entre altres unitats, i que les comunitats autònomes són Estat, i que això pot, ja, influir i fins i tot infondre el futur camí de la Comunitat Econòmica Europea. És per això que els demanem el vot favorable al text d'aquesta Proposició no de Llei.

Val la pena assenyalar, senyor President, que en el text publicat en el *Butlletí* 116, el títol de la Proposició no de Llei està col·locat després dels dos paràgrafs de l'exposició de motius, i que aquest error fos esmenat a l'hora de la seva publicació definitiva.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Sí, senyor Ribó. Vostè té raó : hi ha hagut un error en la transcripció i el text que posarem a votació, un cop hagin exposat les seves esmenes els diferents Grups parlamentaris, és el que el senyor Lletrat els ha facilitat a tots vostès, en el qual, a més d'esmenar-se aquest error, com vostès veuran, hi ha algunes correccions de tipus lingüístic que suposo que poden ser acceptades per tothom. Si hi hagués algun problema... (*Ll. Sr. Molas demana per parlar.*) El senyor Molas, si us plau.

El Sr. MOLAS : Senyor President, hi ha una correcció que no sé si és exactament lingüística o és que ha canviat ara radicalment el sentit de la Proposició i, aleshores, m'agradaria saber en quina d'aquestes dues possibles variants ens trobem. En l'apartat primer parla que s'insta el Consell Executiu i, després, s'encarrega a la Comissió l'estudi i seguiment puntuals de la legislació comunitària; són dos acords del Parlament. En canvi, en la proposta que ens fan els serveis del Parlament, es converteix aquest segon acord del Parlament, d'encarregar la

Comissió aquest estudi, en un «instar el Consell Executiu que encarregui la Comissió». Com que el canvi és tan substancial que, realment, altera tot l'equilibri de poders, m'agradaria saber si forma part de la Proposició o si és simplement un error. (*Ll. Sr. Ramírez demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : Sí... Encara que el senyor Ramírez ha demanat anteriorment la paraula, suposo que el senyor Ribó vol aclarir algun...

El Sr. RIBÓ : En la mateixa línia del senyor Molas, senyor President. Crec que seria bo de mantenir la separació en la proposta inicial d'aquests dos paràgrafs; si no, canvia el sentit del mandat del Parlament.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Ramírez, si us plau.

El Sr. RAMÍREZ : Sí, gràcies, senyor President. Jo, en la mateixa línia de les possibles modificacions per la correcció, en el punt quart, que deia : «Impulsar el Consell Executiu perquè aconseguixi...», etcètera, «el reconeixement de la presència», la correcció diu : «Insta el Consell Executiu a assolir el reconeixement de la presència», és a dir, que és un reconeixement que no..., és a dir, que possiblement no pot donar el mateix Consell Executiu, i que forma part d'una negociació, i em fa l'efecte que tampoc és exactament, tampoc diu el mateix que deia.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Ribó, si us plau.

El Sr. RIBÓ : Sí, senyor President. Totalment d'acord amb el senyor Ramírez, el redactat inicial és més encertat i estatutari. El que nosaltres podem fer és impulsar el Consell Executiu a una acció com aquesta, i no instar perquè s'aconsegueixi el reconeixement, no la redacció que ens proposen.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, doncs, el senyor Lletrat pren bona nota de tots aquests temes.

A continuació passàrem a donar la paraula per deu minuts als Grups esmenants, que són els altres quatre. Aniríem per ordre de menor a major i, per tant, donem la paraula al senyor Marçal Casanovas, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El Sr. CASANOVAS : Bé, senyor President, m'excuso, però jo no tinc cap esmena a mà del nostre Grup. Si em pogués proporcionar un exemplar... Gràcies. Sí, ah, sí, ja ho tinc, gràcies. Perdonin.

Sí, nosaltres creiem que la importància de la integració a Europa fa que el conjunt de la Generalitat de Catalunya, el Govern i el Parlament, ha de fer tot el possible per incidir al màxim en tots aquells temes que afecten directament o indirectament la nostra relació amb la Comunitat. Com que observem que per part del Govern central hi ha un esperit de bandejar la incidència directa de les autonomies en els tractes comunitaris, veuríem molt bé poder tenir uns mecanismes que ens permetin una presència institucional en els organismes de la Comunitat. En altres Estats, més o menys descentralitzats, han trobat formes de cooperació tal com ara acaba de dir el senyor Ribó, del qual, per no allargar-me més, subscric enterament tota la seva exposició.

A part d'això, voldria fer esment a la nostra esmena, on, en el punt 1, diu que : «Dins d'un mes, el Consell Executiu ha d'informar la Comissió de Seguiment...» Bé, quan vam fer aquesta esmena era el mes de març. Evidentment, llavors s'acabava de formular aquesta Proposició no de Llei. Nosaltres,

ara ja ha passat molt de temps, sembla que no hauria de ser important això, però sí que voldríem que, en lloc d'un mes, s'acceptés dos mesos, perquè posats a fer ja no ve d'una mica, de donar una mica més de temps, i fer que el Consell Executiu pugui informar plenament i conscientment del que se li demana.

Res més, senyor President. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Casanovas. A continuació té la paraula el Portaveu del Grup Popular, el senyor Xavier Garriga.

El Sr. GARRIGA : Sí, senyor President. En primer lloc, agrair les vostres paraules arran de la posada en marxa d'aquesta Comissió, que nosaltres ens felicitem que finalment hagi estat endegada, i esperem, tanmateix, que a la delegació legislativa que es va fer per aquest Parlament no li resti feina i protagonisme, que no ens mancarà en aquesta Comissió.

Entrant en la nostra primera esmena, referent al...

El Sr. PRESIDENT : Perdó, senyor Garriga. Em diuen que potser no ha polsat bé el micròfon i...

El Sr. GARRIGA : Està encès, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : D'acord, d'acord.

El Sr. GARRIGA : Entrant en el primer punt, en la primera esmena nostra, vam suggerir que es canviés el termini d'un mes per posar «el termini més breu possible», perquè creiem que aquest termini potser d'un mes era molt curt i massa concret pel que ens té acostumats el funcionament de les diverses Comissions d'aquest Parlament, i nosaltres suggeríem concretar-lo en «el més breu possible». De totes formes, veiem que hi ha altres esmenes que concreten més això, en el temps, dos o tres mesos, ho van concretar, és a dir, tenim dues ofertes d'un, dos, tres i el més breu possible, i llavors, per tant, nosaltres retirarem aquesta esmena i ens reservarem el dret de votar el termini que ens sembli, al nostre criteri, més breu per aconseguir aquesta feina.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Garriga. A continuació, i en nom del Grup Socialista, el senyor Higin Clotas.

El Sr. CLOTAS : Gràcies, senyor President. També per manifestar que el Grup Socialista està d'acord amb la filosofia i el contingut general de la Proposició no de Llei, malgrat que ha presentat unes esmenes que immediatament intentaré precisar el seu sentit, posant de manifest el següent : ens trobem, en el Parlament de Catalunya, davant d'un doble repte. Per un costat, la necessària adequació, desenvolupament i execució del dret comunitari al que és la legislació del Parlament de Catalunya, adaptant-la a aquest nou marc legislatiu, que és el marc europeu, el marc comunitari, i, per altra banda, establir els mecanismes per la participació de les comunitats autònomes —en el nostre cas, de la Generalitat de Catalunya— en el que se'n diu, en termes crec que més precisos, la conformació de la voluntat de l'Estat d'adequació i de participació directa en les negociacions amb la Comunitat Econòmica Europea.

Això és, en síntesi, el que aquesta Proposició no de Llei vol precisar, i el que les nostres esmenes, tot estant d'acord amb la filosofia, creiem que donava més bon contingut.

En tot cas, aniré a precisar el sentit d'aquestes esmenes. La primera esmena que nosaltres presentem és al segon paràgraf de l'apartat 1, perquè d'acord amb la precisió que ha fet abans el meu company de Grup, el senyor Isidre Molas, si es tracta

d'encarregar a aquesta Comissió l'estudi i el seguiment puntual de la legislació comunitària pel que afecta Catalunya, en primer lloc aquesta és una competència estatutària d'aquesta mateixa Comissió, del Parlament, però subsidiàriament i per encàrrec específic de la Llei de creació d'aquesta Comissió, és un encàrrec d'aquesta Comissió. Per tant, ens sembla reiteratiu insistir en quelcom que la constitució d'aquesta Comissió posava ja de manifest, i és que substancialment s'ocupava de l'estudi, el seguiment i, en el cas que el Consell Executiu ja no disposi de la delegació legislativa per a l'adequació, també per l'adequació de les lleis del Parlament de Catalunya a la normativa i a la directriu del marc comunitari.

La segona esmena, per tant, nosaltres, per obvietat i per reiterar allò que ja diu la Llei de constitució d'aquesta Comissió, demanàvem la supressió d'aquest punt i seguit, aquest segon punt i seguit de l'apartat primer.

La següent esmena té el mateix sentit, de supressió del segon punt, quan diu que: «El Parlament acorda manifestar la seva voluntat de desenvolupar per pròpia competència constitucional i estatutària tota la normativa comunitària que afecta l'àmbit de l'autonomia catalana, i vetllar per l'execució d'aquesta pel Consell Executiu en el lloc que li pertogui». Bé, estem reiterant una competència específica del Parlament de Catalunya, que creiem innecessari i també reiteratiu que des del si d'aquesta Comissió s'insisteixi a manifestar la voluntat de desenvolupar. Aquesta és una responsabilitat i una competència que correspon al Parlament, que en cap moment el Parlament pot defugir, ni tan sols en els moments com el que acabem de superar, en què es faci una delegació legislativa temporal en el Consell Executiu, malgrat aquesta delegació legislativa continua corresponent a aquest Parlament el control, el seguiment i l'execució. Per tant, presentàvem una esmena també de supressió d'aquest segon punt, pel mateix caràcter que abans he explicat, per reiteratiu i obvi. No obstant això, creiem que són dues esmenes que, en el cas que el Grup proponent no les volgués acceptar i es volgués mantenir el text tal com està, bé, tampoc és negatiu. Per tant, creiem que no són veritablement de fons.

Presentem una tercera esmena, de modificació del punt 3, proposant una nova redacció, que abastaria el que en la proposta original són el punt 3 i el punt 4. El senyor Ribó ens ha explicat de què es tracten, substancialment, aquests punt 3 i punt 4, i és de cercar els elements d'informació, consulta, cooperació i participació institucional de la Generalitat en tots aquells elements de negociació entre l'Estat espanyol i la Comunitat Econòmica Europea. I nosaltres, en això, hi estem plenament d'acord.

No obstant, vull assenyalar que això és una proposició no de llei, que, per tant, es tractaria d'emmarcar els àmbits amb què el Parlament es defineix en relació amb l'impuls que ha de donar al Consell Executiu en el seu procés de negociació, com a executiu de la Comunitat Autònoma, amb el Govern central de l'Estat. Ens semblava, a nosaltres, que precisant —i ens sembla, a nosaltres— excessivament aquests criteris es corre el risc, per una banda, que siguin insuficients, perquè, probablement, desenvolupar tots els criteris que hauria de comportar els elements de negociació entre el Consell Executiu i l'Administració de l'Estat fóra molt més exhaustiu que aquests criteris que aquí se'ns presenta.

Per altra banda, és cert que també suposa un cert encotillament de la capacitat de negociació del Consell Executiu de la Generalitat. Jo recordo —i hi podria donar lectura— unes paraules del Conseller Macià Alavedra, quan era Conseller de Governació de la Generalitat, quan, en relació amb una interpellació sobre el mateix tema, deia: «Si us plau, en un procés de negociació no hi ha res tancat, per tant, no vulguem encotillar massa els criteris que han d'imperar en un procés de negociació». Nosaltres creiem que aquesta filosofia és bona. Per aquest motiu, presentem una esmena que, al nostre entendre, i crec que a l'entendre de gairebé tothom, recull el conjunt de la preocupació que reflecteixen els punts 3 i 4 de la proposta inicial. La nostra esmena diu: «Instar el Consell Executiu a negociar amb el Govern de l'Estat un conveni» —això quedaria idèntic— «pel qual quedin garantits tots els elements d'informació» —primer punt, el punt a)—, «de consulta, de cooperació i de participació institucional entre la Generalitat de Catalunya i l'Estat en aquelles matèries que puguin afectar les competències autonòmiques en aquests temes.» La proposta del PSUC, quant a la participació, especifica directament: «representants de la Generalitat dins de la delegació de l'Estat en les negociacions comunitàries per totes aquestes qüestions», i el seu Portaveu, el senyor Ribó, ens ha explicat quina era, amb fórmules que ell veia com a positives, crec haver entès, ens proposava la fórmula de la República Federal Alemanya. Bé, hi ha moltes altres fórmules de representació directa. Jo crec entendre que del conveni que va proposar el mateix Conseller senyor Alavedra a l'aleshores Ministre d'Administració Territorial, senyor Fèlix Pons, ja cercava altres fórmules de representació directa de la Generalitat que no eren justament aquestes, perquè era obvi que s'ha de buscar un mínim comú denominador general, estable i permanent entre les comunitats autònomes i el Govern de l'Estat de cara a conformar aquesta voluntat estatal. Però és obvi també que, per exemple, en el cas que es creés una comissió mixta, la presència de disset representants autonòmics fóra, probablement, poc eficaç. Per tant, es podrien buscar —i això són paraules del senyor Alavedra— fórmules operatives que donessin més agilitat i més eficàcia a les formes de participació directa.

En tot cas, s'ha esmentat aquí com una fórmula positiva —no sé jo si idònia o no— l'establerta en la República Federal Alemanya, i el senyor Ribó citava el conveni signat entre el Canceller, aleshores, Helmut Schmidt i Johannes Rau. Bé, com deia el senyor Alavedra aquest conveni va tardar vint anys a signar-se; efectivament es va signar, i sembla que avui és operatiu. Però, si se'm permet repetir les paraules del President del Govern central de l'Estat amb motiu del debat general polític sobre l'estat de la nació, en el moment de la investidura, en el mes de juliol, es referia explícitament a aquest tema, amb motiu d'interpellacions de diversos diputats dels grups de l'oposició, i deia que «La fórmula alemana en lo que es todo el proceso de discusión de negociación y de participación, en definitiva, no me parece una fórmula en absoluto rechazable; se puede discutir». És a dir, aquesta és una de les fórmules contemplables. Ara bé, no està tancat únicament a aquesta fórmula. Per tant, davant d'aquesta precisió, creiem, per un costat excessiva sense ser exhaustiva, la proposta inicial, i que, per altra banda, encotilla les formes de negociació d'un element importantíssim, com és la participació, però que pot ser de diferents

formes, crèiem més adequada la nostra proposta de substitució d'aquest enunciat. No obstant això, també vull fer avinent que, havent intentat buscar un redactat transitori que reflectís potser millor això que és una preocupació comuna, nosaltres —al començament he dit que estàvem d'acord amb la filosofia dels continguts d'aquesta Proposició no de Llei—, malgrat que no s'admetessin les nostres esmenes —que vull diferenciar les dues primeres, que són estrictament de forma, per reiteratiu, i la segona, que era de buscar un redactat més adequat al que és l'obertura d'un procés de negociació—, votarem afirmativament el contingut inicial de la Proposició no de Llei.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Clotas. A continuació, i darrerament, té la paraula el representant del Grup de Convergència i Unió, el senyor Robert Ramírez.

El Sr. RAMÍREZ : Moltes gràcies, senyor President. Senyors diputats, nosaltres —i manifestant el que ja han manifestat els grups que han intervingut abans que nosaltres—, en principi, donem suport en la seva generalitat al text que se'ns ha presentat. I, de fet, penso que les nostres esmenes, les esmenes que hem presentat, ja ho proven. Són esmenes que pretenen introduir petites modificacions, que nosaltres entenem que milloren justament aquest text, o que millorarien aquest text.

En primer lloc, i passant a citar-les una per una, nosaltres entenem que fixar un termini d'un mes perquè el Consell Executiu pugui actuar a partir de l'acord que aquesta Comissió prengui, és excessivament curt, nosaltres proposem en la nostra esmena que aquest temps s'allargui fins a tres mesos.

La segona esmena que presentem és al punt tercer del redactat, a una part del punt tercer, i aquesta és la que a nosaltres ens sembla més important i potser més distanciada del text. El punt tercer, en el seu apartat c), diu : «necessitat de síntesi en les decisions, especialment en el cas de competències exclusives». Repetint el que ja ha estat citat també de la intervenció de l'aleshores Conseller Macià Alavedra davant del Ple d'aquest Parlament, ell va deixar molt clar amb les seves pròpies paraules que, pel que fa referència a l'adaptació, al desenvolupament i a l'execució de l'ordenament comunitari, nosaltres creiem que no hi ha d'haver ni tan sols conveni. És a dir, en tot el que fa referència a les competències exclusives, aquestes competències, la Constitució i l'Estatut ja les han definit i, pel que fa referència a nosaltres, entenem que aquesta actuació ha de ser directa i no ha de formar part del conveni. Per tant, per tota la resta, nosaltres estariem d'acord amb aquest punt nou.

La tercera esmena nostra va adreçada al punt 4, i pretenem la substitució de la paraula «impulsar» per l'expressió «donar suport», en tant que ens sembla que deixa més clara la iniciativa, és a dir, que el Consell Executiu ja ha pres prèviament aquesta iniciativa, que està actuant i que, pel que sembla deduir-se de les intervencions dels altres grups i de la nostra pròpia, evidentment, estem tots d'acord, en línies generals, amb l'actuació que està prenent i, per tant, ens sembla important que quedés clar que el Parlament donava suport a aquesta actuació.

D'altra banda, també haig de dir que, havent-se produït les nostres petites intervencions d'aclariment abans, sobre la modificació, si es manté el text d'«impulsar», evidentment, nosaltres el podem assumir; el que no podríem fer-ho és en el sentit en què semblava que apuntava la correcció. Per tant, aquesta és la nostra posició, senyor President, senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Ramírez. Abans que el representant del Grup proposant ens manifesti en l'espai de cinc minuts les esmenes que accepta i el text definitiu que anem a procedir a votar, voldria demanar —i m'excuso ja per segona vegada : aquesta Presidència és nova i també s'equivoca— que els grups ens fessin arribar les substitucions que hi puguin haver. Això és un tema que hauríem hagut de demanar a l'inici de la sessió, però, per distracció d'aquesta Presidència es demana ara, abans de la votació.

El senyor Ribó té la paraula.

El Sr. RIBÓ : Bé, pel que fa a les diverses esmenes sobre el primer punt, sobre el temps per informar, en aquest Parlament tres mesos és el termini més breu possible, els ho puc garantir, senyores diputades i senyors diputats, perquè estem acostumats —i més en temes europeus— a uns *timings* que, tres mesos, deu ser menys que «al més breu possible». Per tant, jo crec que és bo que el Consell Executiu, que va molt atrafegat, que sobre aquests temes tingui tres mesos i tranquil·litat perquè no volem collar quant als terminis d'informació. Acceptariem, doncs, el termini més ampli dels proposats, el que proposa la majoria, responsablement d'acord amb el calendari del Govern.

A més, tinguem en compte, senyor President, que en tres mesos ja entrarem en termini de vacances parlamentàries; per tant, són quatre mesos, perquè el Govern també requereix vacances el mes de gener per informar-nos d'aquestes qüestions.

Pel que fa a les esmenes sobre el tercer... Bé, les esmenes del Grup Socialista sobre el segon paràgraf del primer punt i el segon punt, com ha dit el mateix senyor Clotas, la formulació que hi ha, són reiteracions i per això proposaven l'esmena. Nosaltres hi estem totalment d'acord que són reiteracions, però amb una òptica matisadament diferent, creiem que val la pena, de vegades, reiterar les coses perquè quedin ben clares.

Pel que fa a les esmenes al tercer apartat, nosaltres considerem que aquest tercer apartat són els mínims que hi hauria d'haver en un concert, en un conveni. Per tant, estem convençuts, i per això no podem acceptar cap esmena, que qui ha de negociar són els dos Governos, però que qui ha d'impulsar és aquest Parlament i, quan impulsi, no ha de fer el conveni —que seria fer els màxims—, sinó que ha de posar uns mínims per a aquesta negociació, que ens sembla que són aquests quatre subapartats. I per això no podem acceptar l'esmena de supressió del concepte de síntesi.

Jo crec que no és del tot encertat dir que, com que és exclusiva, ja està clar. Bé, precisament, com que és exclusiva, però sabedors que les competències exclusives són relatives en relació amb la Constitució, és bo que el Parlament afirmi —i sobretot, amb aquesta nova concepció de la dimensió internacional, de cara a la Comunitat Econòmica Europea— la síntesi necessària en aquestes decisions.

I, pel que fa a l'últim apartat, nosaltres també mantindríem el redactat inicial, ja que valorem molt les paraules del President del Govern espanyol, senyor Felipe González, dient que es contempla la fórmula alemanya. Però és que nosaltres no voldríem reproduir la fórmula alemanya. Ell entén la fórmula alemanya com un exemple, però a Alemanya tots els *länder* tenen les mateixes competències, mentre que a l'Estat espanyol hi ha uns sostres competencials diferents i, per tant, disset sostres competencials obliguen a una definició graonada. I, si

s'anés, per exemple, pel camí de l'observador com a Alemanya, hi hauria d'haver un graonament de participació de les comunitats autònomes, d'acord amb les seves competències, en aquest observador.

Però, en principi, independentment de per quina fórmula s'opti, el principi és el del reconeixement de la presència institucional, tal com està formulat en el text. És per això que no acceptem cap esmena sobre el darrer punt:

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, doncs, aleshores, anem a procedir a la votació, tal com proposa el Grup redactor d'aquesta. Podem fer la votació tota en bloc? *(Pausa. L'l. Sr. Ramírez demana per parlar.)* El senyor Ramírez.

El Sr. RAMÍREZ : Sí. Nosaltres demanàriem votació separada, senyor President, de l'apartat c) del punt tercer.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, doncs. Anem a procedir a la votació des de l'inici de la Proposició, des de «L'ingrés de l'Estat espanyol a les Comunitats...» fins al punt tercer, apartat b). *(L'l. Sr. Molas demana per parlar.)* El senyor Isidre Molas demana la paraula.

El Sr. MOLAS : Senyor President, voldria saber el text exacte que votàriem, especialment en l'apartat primer, en connexió amb la intervenció meua d'abans.

El Sr. PRESIDENT : Sí, senyor Molas. Votàriem el text de l'esquerra, el text situat a l'esquerra del paper.

El Sr. MOLAS : Molt bé. Sense la «r», llavors.

El Sr. PRESIDENT : Exacte.

El Sr. MOLAS : Molt bé.

El Sr. PRESIDENT : D'acord? Doncs, procedim a la votació.

Els diputats que estiguin a favor d'aquest text, que alcin la mà, si els plau.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Ha quedat aprovat per unanimitat aquesta primera part.

Aleshores, el punt c) de l'apartat 3... Perdó, senyor Ramírez, vol que votem únicament aquest apartat? *(Pausa.)* Doncs, bé, anem a procedir a la votació de l'apartat c) del punt 3.

Els qui hi estiguin a favor, que alcin la mà, si els plau.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Molt bé. Doncs, hi ha 6 vots a favor, 15 en contra i cap abstenció. El text quedaria rebutjat.

Aleshores, procedim a la votació des de l'apartat d) fins al final de tot.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text queda aprovat per unanimitat dels presents.

Senyores i senyors diputats, havent esgotat l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són dos quarts d'una del migdia i dotze minuts.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom.....

carrer num.

telèfon població

districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de

fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per (gir / taló al portador) núm. la quantitat de pessetes

..... de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3